

Statsraadet, der vare mest ivrige for den Konflikt, som Ministeriet i sin Helhed reiste ifjor, at han ikke var glædest ved at se et Budget som Indenrigsministerens ifjor forhutlet ved Manglen paa en ordinær Finantslov, men den høitærede Minister har jo ved at følge med paa denne Vej, og ved at vedblive at være Medlem af den samme Regjering taget sin Del af Ansvarret derfor. Nu er det et stort Spørgsmaal, om det vilde være hensigtsmæssigt, konstitutionelt set, om man gik ind paa den Fremgangsmaade, at tage enkelte Poster, som de enkelte Ministre sætte særlig Pris paa, ud af den samlede Finantslovbehandling og gjøre dem til Gjenstand for særlige Love, medens man lod de Poster ligge hen, som de enkelte Ministre ikke satte videre Pris paa, hvor almenyttige de end kunde være for Samfundet. Denne Fremgangsmaade er en Svækkelse for Folkethingets Stilling til Finantslovbehandlingen i det Hele under de nuværende Forhold. Jeg benægter ikke, at Sagen kan lade sig gjøre, hvor baade Regjeringen og Folkethinget ere enige om det konstitutionelle Grundlag og arbejde i Tillid med hinanden; men under de nuværende Forhold tror jeg, at det er nyttigt, at vi Alle lige fra de Arbejdere, som i Bestyrelse forgjæves have ventet paa at se Bevillingerne til Beplantning udgivne i dette Finantsaar, at alle Samfundsklasser til enhver Side opad og nedad maa bære Ulemperne ved den af Ministeriet stable Situation med hverandre. Den modsatte Fremgangsmaade vilde føre til en Styrkelse for Reaktionen imod den rigtige konstitutionelle Praxis. Jeg er derfor i Tvivl om, hvorvidt det vil lykkes den høitærede Indenrigsminister, ifjor han ikke har havt nogen Konfliktpost paa sit Budget, at faae paa denne Maade udstykket sit Budget i særlige Love og derved betage Finantsbevillingerne deres mere almindelige og sammenhængende Karakter. Jeg udtaler dette saameget mere frit og aabent her, som jeg føler mig overbevist om, at den høie Paagjældende, hvem dette Lovforslag vedkommer, i denne Henseende vil være konstitutionelt enig med mig. Naar jeg derfor, som jeg antager Thinget i det Hele vil gjøre, agter at stemme for, at denne Sag henvises til Finantsudvalget, gjør jeg det i den Opfattelse, at Finantsudvalget vil være ligesaa villigt som ifjor til at imødekomme de Ansler og den Trang, som fremstilles i dette Lovforslag, og benytte den første Leilighed til, naar der foreligger Indstilling om en samlet Finantsbevilling, da at indstille dette Forslags Indhold med, men Mere kan der utvivlsomt ikke med nogen-helst Villighed forlanges til nogen Side under de nuværende Forhold. Jeg har troet at maatte give disse Antydninger, for at det kan forstaaes, hvorfor jeg, naar første Behandling er endt, vil stemme for denne Sags videre Behandling i Udvalg, ifjor at lade den gaa videre uden Udvalg.

Det er absolut nødvendige konstitutionelle Grunde, som tale derfor under den nuværende Situation.

Formanden (Krabbe): Spørgsmaalet om Henviisning til Udvalg beider jeg, saavidt mulig, undgaaet, indtil det formelle Spørgsmaal foreligger.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg tilstaar, at, uagtet Overraskelsernes Periode forlængst maa være forbi, sølte jeg mig dog noget overrasket over, at denne, som det forekommer mig i og for sig ganske jevne og naturlige Sag, som har faaet en saa ubelt Tilflutning i den afvigte Samling, nu her skal give Anledning til storpolitiske Betragtninger, som, naar de indblandes i de enkelte Sagers Behandling, lægge Hindringer i Veien for deres Gjennemførelse som for Lovgivningsvesenets Fremme i det Hele. De Grunde som have foranlediget dette Lovforslags Fremførelse, ligger for i Motiverne. De ere hentede fra praktiske Hensyn. Hvis de i Forslaget omtalte Bygninger ikke itide kunne blive paabegyndte, ville de ikke kunne blive fuldførte saa tidligt, at Hans Kongelige Høihed Kronprindsen vil kunne benytte sin Sommerresidents til næste Aar. Hans Kongelige Høihed vil ikke kunne boe Charlottenlund Slot, som foretten vil være færdigt, naar ikke de nye Bygninger ere opførte. Disse skulle nemlig opføres paa den samme Plads, hvor de gamle have staaet, og der vil saaledes ganske savnes Plads for Alt, hvad der skal anbringes i de nye Bygninger. Hans Kongelige Høihed vil saaledes være uden Sommerresidents til næste Sommer, naar ikke denne Bevilling itide gives. Jeg kan ikke tro, at de Indvendinger mod Sagens Fremme ved særlig Lov, som ere hentede fra almindelige Betragtninger over den politiske Stilling, Betragtninger, som isørigt maaft finde Anklang hos Flere, ikke skulde kunne tilfidesettes i nuværende Tilfælde, baade af Hensyn til Sagens egen Bestaafenhed og tillige af Hensyn til den enstemmig velvillige Maade, hvorpaa den i forrige Samling blev modtaget og behandlet i begge Nigsdagens Udførelser. Jeg skal derfor, uden at komme ind paa de storpolitiske Betragtninger eller den Betydning, disse kunne have overfor lignende Sagers Behandling i Almindelighed, meget fravaade det ærede Thing at gaa ind paa den foreslaaede Henviisning til Finantsudvalget, da det er at forudsæ, at isaafald den tilfaldende tidligere Udførelse af disse Byggeføretagender ikke vil kunne indtræde, og Hans Kongelige Høihed Kronprindsen ogsaa til næste Sommer vil være i det Tilfælde at maatte savne sin Sommerresidents.